

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **T. J.**, zastoupeného Mgr. René Gemmelem, advokátem se sídlem Ostrava-Moravská Ostrava, Poštovní 2, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, odbor dopravy** se sídlem Ostrava, 28. října 117, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 10.6.2016 sp. zn. DSH/10781/2016/Sru, č.j. MSK 78361/2016, **o dopravním přestupku,**

t a k t o :

I. Rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy ze dne 10.6.2016 sp. zn. DSH/10781/2016/Sru, č.j. MSK 78361/2016 **se zrušuje** a věc se mu vrací k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 11 228,- Kč k rukám **advokáta Mgr. René Gemmela** do 60 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím ze dne 10.6.2016 sp. zn. DSH/10781/2016/Sru, č.j. MSK 78361/2016 žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy změnil rozhodnutí Magistrátu města Karviné č.j. MMK/151562/2015 ze dne 7.1.2016 tak, že ve výroku o vině se text: „že se dopustil přestupků“ mění na text: „že se dopustil přestupku“ a ve zbytku rozhodnutí magistrátu potvrdil. Správní orgán I. stupně rozhodnutím uznal žalobce vinným, že se dopustil přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. d) silničního zákona porušením ust. § 5 odst. 1 písm. g) téhož zákona tím, že dne 25.9.2015 kolem 11:10 hodin v Petrovicích u Karviné, č.p. 144 se jako řidič vozidla Peugeot SPZ X po pozitivním orientačním testu na návykovou látku úmyslně odmítl na výzvu policisty podle zvláštního právního předpisu podrobit vyšetření, zda při řízení vozidla nebyl ovlivněn jinou návykovou látkou. Za tento přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 25 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 12 měsíců od nabytí právní moci rozhodnutí. Zároveň mu byla uložena povinnost zaplatit náklady spojené s projednáním přestupku paušální částkou 1 000 Kč.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, ve které žalovanému vytýkal, že neměl výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně měnit, neboť se jednalo o opravu písařské chyby a současně poukázal na nesprávné datum vydání prvoinstančního rozhodnutí 7.1.2015 namísto správného data 7.1.2016. Žalovaný ignoroval jeho námitku podjatosti všech pracovníků vznesenou dne 23.11.2015 a opakovaně vznesenou v rámci odůvodnění odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Žalovaný porušil práva žalobce na projednání věci v přítomnosti jeho právního zástupce, který přípisem ze dne 5.1.2016 požádal správní orgán I. stupně o přeložení ústního jednání nařízeného na 7.1.2016 z vážných rodinných důvodů, kdy musel pečovat o jednorozhodčí dítě, jelikož jeho partnerka byla hospitalizována v nemocnici. Tuto žádost oba správní orgány ignorovaly a ústní jednání dne 7.1.2016 proběhlo. Správní orgán I. stupně učinil závěr o tom, že žalobce řídil vozidlo, z úředních záznamů policejního orgánu. Tyto úřední záznamy dle žalobce však nemohou sloužit jako důkaz a nemají žádnou důkazní hodnotu, nelze tedy z nich činit žádná skutková zjištění. Jestliže žalovaný ve svém rozhodnutí cituje výzvu k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření, pak tato výzva neobsahuje nezbytný dovětek, že jde o vyšetření zjišťující obsah jiné návykové látky. Podle žalobce bez tohoto dovětku výzva není perfektní, a není proto přestupkem se jí nepodrobit. Závěrem žaloby žalobce poukázal na porušení zásady, že nikdo není povinen poskytnout důkaz sám proti sobě, jakožto ústavní zásady zakotvené v čl. 14 odst. 3 písm. g) Mezinárodního paktu o občanských a politických právech. Pokud by řidič, který požil návykovou látku vylučující jeho způsobilost řídit motorové vozidlo, byl nucen podrobit se vyšetření, z něhož by vyšel pro řidiče usvědčující důkaz ze spáchání trestného činu, tak by proti své vůli poskytl důkaz sám proti sobě.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém vyjádření k podané žalobě ze dne 22.8.2016 popíral oprávněnost všech shora uvedených žalobních bodů.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 10.6.2016 sp. zn. DSH/10781/2016/Sru, č.j. MSK 78361/2016, z připojeného správního spisu žalovaného téže spisové značky a správního spisu Magistrátu města Karviná sp. zn. 151562/2015 a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Při řízení o žalobě

žalobce vycházel přitom krajský soud z ust. § 65 a násl. soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (ust. § 75 s.ř.s.).

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:

- z oznámení přestupku ze dne 25.září 2015, že žalobce v tento den v 11:10 hodin v obci Petrovice u Karviné na silnici 46811, poblíž domu č. 144, řídil osobní automobil NA Peugeot Boxer Y, RZ X, rok výroby 2012, kdy byl stavěn a kontrolován hlídkou Dopravního inspektorátu Karviná. Během této kontroly byl vyzván k orientační zkoušce, zda není pod vlivem návykové látky, s čímž souhlasil. Tato zkouška byla provedena testem DrugWipe 5S a tato zkouška byla pozitivní na látku AM Cannabis. Po poučení byl žalobce vyzván k odběru biologického materiálu a podrobení se lékařskému vyšetření, zda není ovlivněn návykovou látkou, což odmítl;
- z dalšího úředního záznamu ze dne 25.9.2015, že žalobce při shora uvedené kontrole předložil doklady o sjednaném pojištění vozidla, občanský průkaz a řidičský průkaz, podle kterých byl identifikován. V záznamu se uvádí, že byl hlídkou vyzván k dechové zkoušce s negativním výsledkem a protože měl hodně zarudlé oči, byl pprap. P. vyzván k podrobení se testu na návykovou látku slovy: „Pane, v souladu se zákonem o silničním provozu Vás vyzývám k podrobení se orientačnímu vyšetření, zda nejste ovlivněn jinou návykovou látkou. Orientační vyšetření bude provedeno testem na detekci drog“. Žalobce se podrobil, výsledek byl pozitivní na látku Cannabis. Následně byl pprap. P. vyzván slovy: „Pane, v souladu se zákonem o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami Vás vyzývám k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření“, což žalobce odmítl. Žalobce uvedl, že dne 24.9.2015 v 18:00 hodin užil Marihuany (Cannabis), kdy vykouřil jednu cigaretu;
- z poučení ze dne 25.9.2015, že žalobce byl poučen podle ust. § 5 odst. 1 písm. f) a písm. g) zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, podle ust. § 5 odst. 2 písm. a) a písm. b) téhož zákona a podle ust. § 124 odst. 9 písm. f) a písm. g) citovaného zákona. Toto poučení vlastnoručně podepsal;
- z úředního záznamu Dopravního inspektorátu Policie ČR Karviná č.j. KRPP-207837/PŘ-2015-070306, že obsahuje údaje o kontrole provedené dne 25.9.2015 v 11:10 hodin s negativním výsledkem dechové zkoušky a s pozitivním výsledkem orientačního vyšetření na jinou návykovou látku. Na dotaz, zda žalobce požíval alkoholický nápoj nebo jinou návykovou látku odpověděl, že jednu cigaretu Marihuany dne 24.9.2015 v době od 18 do 18:05 hodin. Žalobce byl vyzván k lékařskému vyšetření s následným odběrem biologických materiálů, což odmítl. Záznam obsahuje vyjádření žalobce, že „svědomitě při smyslech plnil své pracovní úkony rozvozu ovoce a zeleniny, práci má moc rád a je pro něj důležitá“. K záznamu je připojena příloha, která obsahuje jak výzvu k podrobení se orientačnímu vyšetření na jiné návykové látky, tak i k odbornému lékařskému vyšetření, přičemž výzva k odbornému

lékařskému vyšetření je v této příloze uvedena ve znění: „Pane, v souladu se zákonem o opatřeních k ochraně před škodami způsobenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami Vás vyzývám k podrobení se odbornému lékařskému vyšetření“. Obě tyto výzvy žalobce vlastnoručně podepsal;

- dne 22.10.2015 vydal správní orgán I. stupně oznámení o zahájení řízení, kterým zároveň žalobce předvolal k ústnímu jednání ve věci přestupku dne 23.11.2015 v 10:30 hodin. Podle doručky toto oznámení žalobce převzal oproti vlastnoručnímu podpisu dne 30.10.2015;
- přípisem ze dne 23.11.2015 sdělil Mgr. René Gemmel správnímu orgánu I. stupně, že převzal právní zastoupení žalobce, k čemuž doložil plnou moc. Současně žádal o přeložení ústního jednání z důvodu nahlédnutí do spisu a přípravy právního zastoupení a také z důvodů zdravotních problémů žalobce, který ho informoval, že dnešního dne odchází k lékaři. V témže podání vznesl Mgr. Gemmel námitku podjatosti M. L., jakož i všech dalších pracovníků Magistrátu města Karviné, včetně vedoucího odboru správního, tajemníka a primátora. Vznesl také námitku podjatosti všech pracovníků odboru dopravy Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, včetně vedoucí odboru a ředitele krajského úřadu. Důvodem u všech označených osob k vyloučení v řízení je skutečnost, že ve své praxi nerespektují právní závěry Ministerstva dopravy ČR vyjádřené v rozhodnutí č.j. 457/2012-160-SPR/5 ze dne 23.5.2012 stran práv obviněného na seznámení se s podklady před vydáním rozhodnutí a s tím související poučovací povinnosti;
- z rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti vystaveného praktickým lékařem MUDr. L. P., že žalobce byl uznán neschopen práce od 23.11.2015;
- z předvolání obviněného ze dne 3.12.2015, že správní orgán I. stupně předvolal k jednání ve věci přestupku jednak žalobce, který si toto předvolání převzal dle doručky dne 11.12.2015 a jednak jeho právního zástupce Mgr. René Gemmela, kterému doručil předvolání do datové schránky dne 7.12.2015;
- dne 5.1.2016 doručil Mgr. René Gemmel správnímu orgánu I. stupně žádost o přeložení jednání nařízeného na 7.1.2016 a to z rodinných důvodů. Je povinen nepřetržitě pečovat o své jednoroché dítě s ohledem na skutečnost, že jeho partnerka nastoupila hospitalizaci v nemocnici a není schopen tuto péči o dítě zajistit jinak. Je schopen doložit potvrzení Nemocnice s poliklinikou Karviná o hospitalizaci partnerky a rodný list dítěte, pokud by tyto listiny ze strany správního orgánu byly požadovány. Mgr. Gemmel zároveň v témže přípise zdůrazňuje, že v řízení byla vznesena námitka podjatosti M. L., o které dosud nebylo rozhodnuto. Na témže podání byl vepsán úřední záznam, že 7.1.2016 kolem 8:00 hod telefonovala sekretářka Mgr. Gemmela a dotázala se, zda omluva bude uznána. Bylo jí sděleno, že nikoliv a že ústní jednání proběhne;
- z protokolu o ústním jednání správního orgánu I. stupně ze dne 7.1.2016, že toto jednání proběhlo v nepřítomnosti žalobce a jeho právního zástupce;

- dne 12.1.2016 bylo Mgr. René Gemmelovi do datové schránky doručeno rozhodnutí správního orgánu I. stupně o přestupku žalobce datové dnem 7.1.2015;
- přípisem ze dne 25.1.2016 podal Mgr. René Gemmel v zastoupení žalobce odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně s tím, že je dodatečně zdůvodní poté, co mu bude zaslán protokol z ústního jednání. Současně navrhoval, aby žalovaný, jakožto nadřízený správní orgán, učinil opatření proti nečinnosti správního orgánu I. stupně, kterým odmítá zaslat do datové schránky opis protokolu z ústního jednání. Opětovně namítal podjatost M.L. z toho důvodu, že dnešního dne na něj podal k okresnímu státnímu zastupitelství trestní oznámení pro spáchání trestného činu zneužití pravomoci úřední osoby podle ust. § 329 odst. 1 písm. a), c) trestního zákoníku;
- usnesením ze dne 28.1.2016 byl Mgr. René Gemmel správním orgánem I. stupně vyzván k doplnění odvolání ze dne 25.1.2016, k čemuž mu byla stanovena 5 denní lhůta;
- podáním ze dne 2.2.2016 doplnil Mgr. René Gemmel odvolání žalobce a k němu připojil fotokopie rodných listů svých dětí H. G., nar. X a M. G., nar. X. O tomto odvolání, jak shora uvedeno, rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím dne 10.6.2016.

V projednávané věci přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů v souladu s ust. § 75 odst. 2 s.ř.s. a dospěl k následujícím závěrům:

- žalobce vytýkal formální vadu rozhodnutí žalovaného spočívající v tom, že částečně změnil výrok o vině, kdy místo množného čísla „přestupků“ uvedl jednotné číslo „přestupku“ a ve zbytku rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. S touto žalobní námitkou krajský soud souhlasí, neboť podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, jestliže odvolací správní orgán dojde k závěru, že napadené rozhodnutí je v rozporu s právními předpisy nebo že je nesprávné, napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit. Změna napadeného rozhodnutí správního orgánu I. stupně odvolacím orgánem tedy znamená, že odvolací orgán nahradí některé výroky či celou výrokovou část svým rozhodnutím, vycházejí z odlišného právního názoru na skutková zjištění obsažená v předloženém spisovém materiálu, či doplněná odvolacím orgánem. V daném případě však došlo ke zřejmé chybě v psaní textu výroku rozhodnutí, stejně tak jako k vadnému uvedení data vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Šlo o zřejmou nesprávnost v písemném vyhotovení prvoinstančního rozhodnutí, které lze odstranit postupem podle ust. § 70 správního řádu. Podle tohoto ustanovení opravu zřejmých nesprávností v písemném vyhotovení rozhodnutí na požádání účastníka nebo z moci úřední usnesením provede správní orgán, který rozhodnutí vydal. Nicméně krajský soud je toho názoru, že provedená „změna“ výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně ani nesprávně uvedené datum jeho vydání nezakládá samo o sobě nezákonnost rozhodnutí obou správních orgánů;
- podle žalobce se žalovaný dopustil procesní vady v tom, že nesprávně posoudil jeho námitky podjatosti vznesené vůči všem pracovníkům žalovaného. Dle názoru žalobce byla uvedena námitka podjatosti řádná a

včasná a měla být k rozhodnutí o této námitce podjatosti ředitele žalovaného předložena Ministerstvu dopravy ČR. Stejně tak žalobce namítal chybné posouzení námitky podjatosti vznesené vůči úřední osobě správního orgánu I. stupně. Jak vyplynulo ze správního spisu správního orgánu I. stupně, právní zástupce žalobce vznesl námitku podjatosti v podání ze dne 23.11.2015 vůči M. L. i všem dalším pracovníkům Magistrátu města Karviné, včetně vedoucího odboru správního, tajemníka a primátora a zároveň též námitku podjatosti všech pracovníků odboru dopravy žalovaného včetně vedoucího odboru a ředitele krajského úřadu. Opakovaně pak v podání ze dne 2.2.2016, jímž doplnil odvolání žalobce vznesl námitku podjatosti všech pracovníků Krajského úřadu Moravskoslezského kraje včetně vedoucího odboru dopravy a ředitele krajského úřadu z důvodu nerespektování obecných právních závěrů vyslovených v rozhodnutí Ministerstva dopravy ČR ze dne 23.5.2012.

Podle ust. § 14 odst. 1 správního řádu každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu, o níž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o její nepodjatosti, je vyloučena ze všech úkonů řízení, při jejichž provádění by mohla výsledek řízení ovlivnit. Podle odst. 2 téhož ustanovení účastník řízení může namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví. K námitce se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně vědět, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil. O námitce rozhodne bezodkladně usnesením služebně nadřízený úřední osoby nebo ten, kdo má obdobné postavení.

Z tohoto zákonného ustanovení plyne, že se za úřední osobu považuje každý, kdo se jakkoliv bezprostředně podílí na výkonu pravomoci správního úřadu, tedy zejména ten, kdo připravuje podklady pro rozhodování, provádí jednotlivé procesní úkony v dané věci. Úřední osoby mají v této souvislosti postavení veřejných činitelů. Pro vyslovení jejich podjatosti postačí doložitelné pochybnosti o jejich nepodjatosti ve vztahu k výsledku řízení, pro jejich faktický poměr k věci samé, k účastníkům řízení či jejich zástupcům. Tato pochybnost však musí být přezkoumatelná a doložitelná. Oním „poměrem k věci“ bude zpravidla osobní zájem, ať už skutečný nebo potencionální, úřední osoby správního orgánu na tom, aby bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu. Důvodnost námitky podjatosti nemůže tedy spočívat v nerespektování právních závěrů Ministerstva dopravy ČR, čímž námitku podjatosti opakovaně zdůvodňoval právní zástupce žalobce. Podstatnou ovšem pro posouzení důvodnosti žalobcových námitok podjatosti v této věci byla otázka, zda tyto námitky byly uplatněny bez zbytečného odkladu. V tomto směru lze souhlasit s žalovaným, že ani jedna z těchto námitok nebyla učiněna bezodkladně. O zahájení správního řízení a o oprávněné osobě se žalobce nepochybně dozvěděl momentem převzetí oznámení o zahájení řízení dne 30.10.2015, zatímco námitka podjatosti vůči úřední osobě M. L. byla vznesena podáním jeho právního zástupce dne 23.11.2015. Námitka podjatosti vůči úředním osobám žalovaného byla právním zástupcem zcela nelogicky poprvé učiněná v průběhu správního řízení před správním orgánem I. stupně, tedy v době, kdy ještě nebylo možno předvídat odvolací řízení. Opakovaně tato námitka byla pak učiněna právním zástupcem žalobce teprve v rámci doplnění odvolání podáním ze dne 2.2.2016 namísto toho, aby byla bezodkladně uplatněna již v blanketním odvolání ze dne 25.1.2016. Lze tedy souhlasit s postupem obou správních orgánů, pokud k uvedeným námitkám podjatosti nepřihlédly;

- další žalobní námitkou žalobce bylo porušení práva na projednání věci v přítomnosti jeho právního zástupce. Poukázal na to, že přípisem ze dne 5.1.2016 jeho právní zástupce požádal správní orgán I. stupně o přeložení ústního jednání nařízeného na 7.1.2016 z důvodu péče o jednoroché dítě, když jeho partnerka byla hospitalizována v nemocnici. Správní orgán I. stupně jeho žádost ignoroval a konáním ústního jednání dne 7.1.2016 v jeho nepřítomnosti porušil jeho právo na spravedlivý proces.

Podle ust. § 59 správního řádu správní orgán předvolá osobu, jejíž osobní účast při výkonu v řízení je k provedení úkonů nutná. Předvolání musí být písemné a doručuje se do vlastních rukou s dostatečným, zpravidla 5 denním předstihem. V předvolání musí být uvedeno, kdo, kdy, kam, v jaké věci a z jakého důvodu se má dostavit a jaké jsou právní následky v případě, že se nedostaví. Předvolaný je povinen dostavit se včas na určené místo; nemůže-li tak ze závažných důvodů učinit, je povinen bezodkladně se z uvedených důvodů správnímu orgánu omluvit. Co se týče této omluvy, je možná skutečně jen ze závažných důvodů, přičemž tyto důvody jsou zpravidla povahy objektivní, neovlivnitelné vůli účastníka řízení. Právě takovým závažným důvodem je zejména pracovní neschopnost uznávaná lékařem, ošetřování člena rodiny, dovolená plánovaná a objednána s časovým předstihem, události rodinné povahy či účast na jiném řízení před správním orgánem či soudem apod. Důvody nepřítomnosti je předvolaný správnímu orgánu prokazatelným způsobem povinen sdělit, ať už po převzetí předvolání nebo po té, co se dozvěděl o překážce bránící dostavení se na toto předvolání. Podle ust. § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb. o přestupcích koná o přestupku správní orgán v I. stupni ústní jednání. V nepřítomnosti obviněného z přestupku lze věc projednat jen tehdy, jestliže odmítne, ač byl řádně předvolán, se k jednání dostavit nebo se nedostaví bez náležité omluvy nebo důležitého důvodu.

Jak vyplynulo ze správního spisu správního orgánu I. stupně, správní orgán předvolal žalobce k jednání dne 23.11.2015. Toto předvolání žalobce převzal oproti vlastnoručnímu podpisu na doručence dne 30.10.2015. Teprve až v den, kdy se toto jednání mělo konat, doručil právní zástupce žalobce správnímu orgánu žádost o přeložení tohoto jednání s plnou mocí, kterou mu žalobce udělil 20.11.2015. Zároveň omluvil žalobce ze zdravotních důvodů a dne 23.11.2015 doložil rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti žalobce. Krajský soud je nucen k uvedenému konstatovat, že žádost o přeložení ústního jednání nebyla důvodná. Žalobce totiž měl dostatek časového prostoru od převzetí předvolání k jednání dne 30.11.2015 až do dne, kdy se jednání mělo konat, tj. dne 23.11.2015, k tomu, aby se nechal právně zastoupit advokátem, který by měl možnost se v dostatečném časovém předstihu na toto jednání připravit a tohoto jednání se také za žalobce účastnit. Za náležitý důvod, proto, aby jednání nemohlo před správním orgánem tehdy proběhnout, nepovažuje krajský soud ani rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti žalobce, neboť z tohoto rozhodnutí není patrné, že zdravotní stav žalobce byl tehdy natolik závažný, aby mu v účasti na jednání správního orgánu bránil. Znamená to, že dne 23.11.2015 mohl správní orgán I. stupně v souladu s ust. § 74 odst. 1 zákona o přestupcích věc projednat v nepřítomnosti žalobce a jeho právního zástupce.

Další jednání správního orgánu I. stupně proběhlo v nepřítomnosti žalobce i jeho právního zástupce. Přípisem ze dne 5.1.2016, jak již bylo shora uvedeno, požádal právní zástupce žalobce opětovně o přeložení jednání z rodinných důvodů s tím, že je povinen nepřetržitě pečovat o jednoroché dítě s ohledem na skutečnost, že jeho

partnerka nastoupila hospitalizaci v nemocnici a není schopen tuto péči o dítě zajistit jinak. Dodal, že je schopen doložit potvrzení Nemocnice s poliklinikou Karviná o hospitalizaci partnerky a rodný list dítěte, pokud by tyto listiny byly ze strany správního orgánu požadovány. Správní orgán I. stupně tuto omluvu neuznal jako důvodnou s konstatováním, že se oprávněně domnívá, „že je zde obstrukční účel“. Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí k omluvě právního zástupce ze dne 5.1.2016 uvedl, že důvody této omluvy nebyly řádně doloženy. Žalovaný k tomu dodal, že nemůže beze všeho tvrdit tak jako správní orgán I. stupně, že se jedná čistě o obstrukční strategii zmocněnce, resp. obviněného a že nepopírá skutečnost, že skutečně mohly vyvstat relevantní důvody, nicméně tyto nebyly správnímu orgánu řádně doloženy.

S tímto názorem správních orgánů krajský soud nesouhlasí. Ve výše citovaných ustanoveních § 74 odst. 1 zákona o přestupcích a § 59 správního řádu se totiž hovoří nikoliv o „omluvě předem“, ale o „náležité omluvě“, resp. o „bezodkladné omluvě správnímu orgánu s uvedením důvodů“; nelze proto dovozovat, že tato omluva musí být nezbytně učiněna před provedením samotného úkonu správního orgánu a řádně doložena. Právě naopak, i omluva s určitým odůvodněným časovým odstupem po události, která bránila obviněnému z přestupku v účasti u ústního jednání, může podle konkrétních okolností splňovat znaky náležité či bezodkladné omluvy správního orgánu (obdobně srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12.3.2009 č.j. 7As 9/2009-66). V omluvě ze dne 5.1.2016 žalobce uvedl nepochybně vážný důvod, pro který se nebude moci účastnit jednání správního orgánu dne 7.1.2016, a to péči o jednoleté dítě z důvodu hospitalizace své partnerky. V doplnění odvolání žalobce doložil rodné listy nezletilých dětí H. G., nar. X a M. G., nar. X, tedy den před jednáním správního orgánu I. stupně. Omluva právního zástupce žalobce byla tedy důvodná a správní řízení bylo tak zatíženo podstatnou vadou spočívající v tom, že žalobci nebyla dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, že rozhodnutí bylo vydáno po jednání, ze kterého byl jeho právní zástupce omluven a onen důvod byl dodatečně prokázán. Nebyly tedy dány podmínky k tomu, aby správní orgán I. stupně projednal přestupek v nepřítomnosti žalobce, jak to umožňuje § 71 odst. 1 zákona o přestupcích. V důsledku toho se žalobce k podkladům pro rozhodnutí nemohl vyjádřit a došlo tak k porušení ust. § 36 odst. 3 správního řádu;

- žalobce namítal, že správní orgán I. stupně učinil závěr o tom, že řídil vozidlo, na základě záznamu policejního orgánu. Úřední záznamy nemohou sloužit jako důkazy, nemají žádnou důkazní hodnotu a nelze z nich učinit žádná skutková zjištění. Pokud by bylo konáno ústní jednání za účasti jeho právního zástupce, pak by tyto úřední záznamy byly zpochybněny. Krajský soud považuje za podstatný listinný důkaz úřední záznam o kontrole řidiče podezřelého z požití alkoholických nápojů nebo jiné návykové látky (JNL) před anebo během jízdy, který byl sepsán na místě kontroly a je tedy záznamem o provedení této kontroly. Co se týče obsahu tohoto úředního záznamu, odkazuje krajský soud na výše citovaný přehled obsahu správního spisu správního orgánu I. stupně, jakož i na to, že tento záznam žalobce vlastnoručně podepsal a připojil na něm i své písemné vyjádření. Nicméně tím, že správní orgán I. stupně ve věci jednal bez přítomnosti právního zástupce žalobce, neměl mu tak možnost listinné důkazy zpochybnit;
- závěrem své žaloby žalobce namítal nesprávné právní posouzení ve věci, které spatřoval v tom, že byl nedostatečně vyzván k odbornému lékařskému

vyšetření, neboť tato výzva neobsahovala nezbytný dovětek, že jde o vyšetření zjišťující obsah jiné návykové látky. Tuto žalobní námitku popírá úřední záznam Dopravního inspektorátu Policie ČR Karviná ze dne 25.9.2015 i oznámení přestupku z téhož dne a zejména pak příloha k úřednímu záznamu toxí obsahující doslovné znění výzvy jak k orientačnímu vyšetření na jiné návykové látky, tak i k odbornému lékařskému vyšetření, přičemž posléze v uvedené výzvě je doslovně citován zákon o opatření k ochraně před škodami způsobenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami. Je proto tato žalobní námitka nedůvodná. V rámci nesprávného právního posouzení věci žalobce rovněž namítal porušení zásady, že nikdo není povinen poskytnout důkaz sám proti sobě, což spatřoval v tom, že pokud by řidič, který požil návykovou látku vylučující jeho způsobilost řídit motorové vozidlo, byl nucen podrobit se vyšetření, z něhož by vyšel pro řidiče usvědčující důkaz ve spáchání trestného činu, tak by proti své vůli poskytl důkaz sám proti sobě. K povinnosti respektovat tuto zásadu odkázal žalobce na judikaturu Evropského soudu pro lidská práva. Ani tuto žalobní námitku nemůže krajský soud hodnotit jako důvodnou. Uvedená zásada „nemo tenetur se ipsum accusare“ znamená v překladu z latiny, že nikdo není povinen sám sebe obviňovat. Toto pravidlo má své zakotvení v ústavním pořádku České republiky, konkrétně v Listině základních práv a svobod, podle jejíhož článku 37 odst. 1 má každý právo odepřít výpověď, jestliže by jí způsobil nebezpečí trestního stíhání sám sobě nebo osobě blízké a v článku 40 odst. 4, podle něhož obviněný má právo odepřít výpověď; tohoto práva nesmí být žádným způsobem zbaven. Princip základu nucení sebeobviňování v trestním (a tedy i přestupkovém) řízení však není neomezený, neboť v právním státě funguje obecný zájem společnosti na zjištění a potrestání pachatelů trestné činnosti. Přiměřené donucení ke strpění úkonů určených k dokazování v rámci trestního či přestupkového řízení není rozhodně porušení zaručených lidských práv a svobod. O to více nemůže být porušením této zásady, je-li v zájmu společnosti stanovená zákonem určitá povinnost, tj. v daném případě povinnost řidiče podrobit se na výzvu policisty, příslušníka vojenské policie, zaměstnavatele, ošetřujícího lékaře nebo strážníka obecní policie vyšetření podle zvláštního právního předpisu ke zjištění, zda není ovlivněn jinou návykovou látkou (ust. § 5 odst. 1 písm. g/ zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších předpisů). Tímto zvláštním právním předpisem se rozumí zákon č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami způsobenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Ze shora uvedeného tedy vyplývá, že žalobu krajský soud shledal důvodnou pouze v žalobní námitce spočívající ve vadě v řízení tím, že žalobci nebyla dána možnost vyjádřit se prostřednictvím právního zástupce k podkladům rozhodnutí, v důsledku čehož došlo k porušení ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Za této situace krajskému soudu nezbylo než v souladu s ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. rozhodnutí žalovaného zrušit a podle odst. 4 téhož zákonného ustanovení mu věc vrátit k dalšímu řízení.

V souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. zavázal krajský soud žalovaného k náhradě nákladů řízení žalobci v celkové výši 8 228 Kč, které představují náklady právního zastoupení žalobce advokátem v rozsahu dvou úkonů právní pomoci po 3 100 Kč a

dvou režijních paušálů po 300 Kč dle ust. § 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, a to písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava dne 21. února 2017

**JUDr. Petr Indráček
samosoudce**